

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIX. DIE AVGVSTI.

P. MELCHIOR
CARNERVS.

19. August.
Lusitanus.
1583. Soc.
40.

Fides.

EBorensi Collegio primus præfuit Rector. Postea in Æthiopiã comes datus PP. Barreto Patriarchæ ac Ouiedo, à Pontifice nominatus est Episcopus Nicæus. Contra Nestorianum Episcopum Armenum egregiè rem gessit magno capitis periculo. Sagitta ab hæreticis in illius caput vibrata, eius pileum penitus penetravit. Consecratus Episcopus non solum de Societatis audiendis sequendisque consiliis votum vouit, verum & de redeundo ad Societatis obedientiam, ubi & quando id per summum Pontificem sibi licuerit. Cùm in Æthiopiã penetrare haud posset; in Macao, & circum, heroicis virtutibus Apostolatam suam impleuit.

R O D E R I C V S
DE FLORES. COAD.

Hispanus
Hispani. 19.
Aug. 1584.
Oratio.

Sicca primum, diuque ieiuna sine vllis deliciis oratio, deinde illi versa est supra mel & fauum, aded vt de diuinis digna Theologo loqueretur, & orationem in longas, aliquando in totas noctes extenderet, ita in illa nonnunquam absorptus, vt sublimis in aère nihil sentiret, etiam cùm in pedibus aciculis pungeretur. In conclauis aliquando visus est totus caelesti luce circumdatus, ipso etiam cubiculo mirè illustri. In oculo item aliàs manibus ad pectus in crucis formam compositis, firmo atque terram nihil tangente corpore pendeat in aère, nec

mouere illum vllus poterat, aut brachia flectere. Atque hic mentis excessus à feriã V. maioris hebdomadæ ab occasu Solis durauit vsque sequentis diei diluculum. Licet incredibili orandi studio teneretur, nunquam tamen eius gratiã quicquam è consuetis suis laboribus officioe omisit, experiret ad ea quæ officium, vel quæ obedientia imperabat. Vestem breuissimam, neque sat integram, sed attritam gestabat; nec meliorem admisit, licet oblatam. Optabat degere inter Indos vbi ei necessaria vitæ decissent, ad patientiam exercendam. Ieiuniis, ciliciis, flagris, culinæ, fabricæque laboribus corpusculum atterebat. Modico cibo utebatur: & in illo ipso cauebat quicquid palato posset delicias afferre. Vnde vinum non attigit. Fortissima longioris morbi patientia hisce virtutibus vltimum decus adiecit. Videri de illo potest Societ. historia.

Laborem.

Pauperi.

Mortis.

184. 0. 31.

P. BARNABAS
LA VECCHIA.

IN natali sua vrbe Collegium cùm Ianno iam vigesimo regeret extinctus magnum ordinariam supergressæ virtutis nomen sui que desiderium reliquit. Amabatur ab aliis: ipse sibi erat odio, quamuis veri erga corpus amoris potius testes sunt asperæ illæ sui afflictationes, perpetua feriæ sextæ ac Sabbati, & præter hæc frequentia pane & aquâ arctata ieiunia, cibi nullo sale conditi, nulli arborum fructus per plures annos gustati, flagella fuso sanguine affluenter cruentata, semper gestatus thorax cilicius, & durissimus
humi

Traluz. Bl.
uonæ. 19.
Aug. 1614.
21. 60.
Soc. 33.

Mortis.

humi somnus. Sibi totus spinæ, aliis rosa erat: tam mansuetâ comitare plenus gubernabat vsque ad sociorum admirationem. Charitate omnes, ac ægros arctiore, complexus, ipse illis minister persæpè aderat, noctu quoque vigil ad illorum obsequia orbita potius quàm aliis imperata. Materna quædam indulgentia in eo eminebat præ aliis, adedò vt plurimi ibi esse perciperent, vbi ipse præesset Collegio. Tota illi regendi ars erat charitas, quæ illum ceu manna idoneum ad cuiusvis palatum hominem faciebat. Erga pauperes mirificè propensus hoc nomine Sanctissimo Spiritui charissimus videbatur. Quippe conspecta est columba in eam aream se volatu inferre, quam ille claudebat, ære in pauperes inde deprompto. Cùm verò eandem aperiret columba euolare iterum videbatur. Rector cùm esset, omnia etiam infima pinsentium ac lauantium officia obibat; exempli, humilitatis, & charitatis ratus id interesset. Orandi arte fuit eximius: ac præditus singulari dono ad solatium turbatis afflictisque afferendum. Non vnam de foeminis impudicis victoriam retulit, ab illis impudenter tentatus.

Mortem eo tempore obiit, quo eam se obiturum prædixerat. A morte verò cùm Collegij Procurator iniquæ molestiæ nescio quid ab aliquo pateretur, vbi chirographum quæri deberet per quietem reuelavit. Religioso etiam Sacerdoti amico suo post mortem conspectus, illum à miserabili vitæ languidæ laxamento ad flagrantem disciplinæ religiosæ accurationem efficacitate admirabili expregessit verbis illis: *Vtinam saperent; & intelligerent, ac nouissima prouiderent.*

Tepidi.

Nouissima.

P. GABRIEL BOLICHER.

Sodalitati magnæ plusquàm 30. annis præfuit: & prædixit se necdum elapso ab assumptione B.V. octauo die migraturum è vita; id quod factum. Nobili foeminæ, ingrauescente morbo de vita desperanti, dixit (petito prius fideli silentio) se cùm pro illa sacrificaret interius audisse, illam ex hoc morbo tametsi ingrauescat, non morituram. Et illa conualuit, nec rem nisi P. Gabriele iam mortuo aperuit.

Hispanus in Coll. Balear. 19. Aug. 1627. ætat. 77. Soc. 5.

XX. DIE AVGVSTI.

P. THOMAS DE SOTO.

Deiparæ Virginis honori horas quotidie ac rosarium recitabat, rogabatque vt se in filium suum reciperet. Hanc ille aliquando in amœno campo sibi videre visus est Dei matrem simillimam illi imagini cofam quâ orare solebat quotidie. Videbatur Virgo illum verbis haud obscu-

ris domum inuitare. Lapidem pretiosum, seu, vt alius ait, annulum cum lapillo amiserat eius mater: mox Thomas Deiparæ supplex pro inueniendo quod perierat, Magnificat canticum Marianam aliquoties recitauit; & Mater illius ex insperato lapillum illum inuenit in manibus. Iam senex, quicquid chartularum & sordium in templo inteniebat, efferebat, magno eorum qui aderant exemplo, cùm diceret se esse scoparium paruuli Iesv,

Magnificat-

Humil.

P P ad

20. August. Hispanus 1600 ætat. 96. Soc. 37.

B.P.